

[Jacob Sørensen.]

Vi kan altså ikke medvirke til gennemførelsen af ændringsforslaget, der går ud på at føje et nyt stk. 5 til § 14, hvorefter der i yderzoner og i byudviklingsområdenes landbrugszoner skal vurderes efter handelsprisen i stedet for efter bondegårdsreglen, men må stemme imod ændringsforslaget og anbefaler andre at gøre ligeså. Dersom ændringsforslaget vedtages, må vi også tage forbehold med hensyn til vor stilling ved tredje behandling. Vi må antagelig i så fald stemme imod lovforslaget.

A. C. Normann: Jeg har allerede ved første behandling på det radikale venstres vegne givet tilslutning til nogle enkeltheder, hvoraf den vigtigste er den, at der ved omvurderinger som følge af forbedringer skal gås ud fra sidste almindelige vurderings prisniveau.

Spørgsmålet om bondegårdsreglens bortfald, der jo især har været genstand for udvalgets opmærksomhed, hindrede desværre den mere omfattende enighed. Jeg tror, at vi med finansministerens ændringsforslag er nået frem til den bedst mulige vurderingsordning og den, der giver størst ensartethed for landet som helhed. Det er efter mit skøn det mest retfærdige princip, at vurderingsgrundlaget så vidt muligt er ens, og at vurderingen giver så rigtige oplysninger om værdierne som muligt. Det er det, der er dens hensigt. Hvilke konsekvenser man vil drage af de oplysninger, vurderingerne giver os, er så en anden sag.

Mit partis forslag om en henstandsordning, hvorefter de påløbne forøgede grundskatter ikke skal betales førend ved salg eller overførelse til inderzone, begrundes i betænkningen med hensynet til planlægningen, hvad der også er rigtigt; men en lige så væsentlig begrundelse har for os været ønsket om at hindre, at mennesker af beskatningsmæssige grunde blev tvunget til at flytte fra deres hjem. Dette hensyn vejer tungt til på alle grundbeskatningens områder, men kan jo ganske særligt uden skade gøres gældende her, hvor det ikke drejer sig om at få jord frem til bebyggelse. Det er jo et hensyn, der først indtræder, når ejendommen går ind i inderzonen.

Det ærede medlem hr. Jacob Sørensen mente, at det netop var regeringens hen-

sigt at presse jorden frem til salg for derved at få presset priserne nedad. Jeg skal ikke blande mig i, hvad der er regeringspartiets eller regeringens hensigt, men det er ikke min hensigt, det er ikke mit synspunkt, heller ikke at man varetager denne hensigt herigennem. Jeg har snarest den opfattelse, at mange salg i en mellemliggende periode har en prisforøgende virkning og ikke en prisdæmpende virkning, bl. a. af den grund at vurderingen altid ligger noget under den faktiske handelspris, men så konstateres der altså ved handel nogle stigninger, som kan bidrage til at presse vurderingen op.

Da det nu i en parentes i betænkningen udtrykkeligt nævnes, at henstanden eventuelt bortfalder ved ejerskifte inden overførelsen, vil jeg lige så udtrykkeligt understrege, at jeg opfatter regeringens løfte om at fremsætte forslag herom således, at der skal være valgfrihed for ejeren med hensyn til, om han vil betale det skyldige beløb ved ejerskifte eller først ved overgang til inderzone. Skulle praktiske hensyn tale imod valgfrihed, må henstanden opretholdes til tidspunktet for overførelse til inderzone. Jeg tror såmænd ikke, den ærede konservative ordfører behøver at være så mistroisk over for regeringens hensigter i så henseende. Jeg regner da også med, at uanset parentesen i betænkningen er der ikke på dette punkt nogen uoverensstemmelse mellem den højtærede finansminister og mig vedrørende forståelsen af det tilsagn, den højtærede minister har givet.

Jeg havde gerne af hensyn til ønsket om at spare på antallet af omvurderinger og for at spare administration set, at man havde forhøjet den foreslåede grænse på 10.000 kr. for forbedringer, der skal medføre omvurdering, til 15.000 kr., et beløb, der med hensyn til byggeomkostningsniveauets stigning vel bedre svarer til de hidtidige 5.000 kr., der i sin tid fastsattes. Der kan jo her anføres et hensyn til ajourføringen af formueskatten — det ved jeg er blevet fremført — men det er vanskeligt at se, at det er så vigtigt, at denne ajourføring ikke kan vente til den almindelige vurdering uden alt for stor skade.

Jeg skal hermed på det radikale venstres vegne anbefale det høje ting at vedtage lovforslaget og den højtærede finansministers ændringsforslag.